

Hallituksen esitys eduskunnalle Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnettyistä erioikeuksista ja vapauksista neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien tekemän päätöksen hyväksymisestä sekä laiksi sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja Euroopan puolustusvirastoa koskevan neuvoston päätöksen soveltamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Brysselissä marraskuussa 2004 tehdyn neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksen Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnettyistä erioikeuksista ja vapauksista sekä lain sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja Euroopan puolustusvirastoa koskevan neuvoston päätöksen soveltamisesta.

Neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös sisältää muun muassa säännökset viraston lainkäytöllisestä koskemattomuudesta, viraston verovapaudesta, viraston virkakäyttöön tarkoitettujen puolustustarvikkeiden siirrosta, viraston henkilöstöön kuuluvien erioikeuksista ja vapauksista sekä alueellisesta soveltamisesta.

Euroopan puolustusviraston toimiala on puolustusvoimavarojen kehittäminen, tutkimus ja hankinta sekä puolustusmateriaalit.

Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona kymmenen jäsenvaltiota ja jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka on, ovat ilmoittaneet neuvoston pääsihteeristölle valtiosäisten menettelyjensä saattamisesta päätökseen. Esitykseen sisältyvä laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin päätös tulee voimaan.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	4
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	5
4 ASIAN VALMISTELU.....	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	6
1 PÄÄTÖKSEN SISÄLTÖ JA SUHDE SUOMEN LAINSÄÄDÄNTÖÖN.....	6
2 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT.....	13
3 VOIMAANTULO.....	13
4 EDUSKUNNAN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS JA KÄSITTELYJÄRJESTYS.....	14
LAKIEHDOTUS.....	18
laki Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnettyistä erioikeuksista ja vapauksista neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien tekemän päätöksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja Euroopan puolustusvirastoa koskevan neuvoston päätöksen soveltamisesta.....	18
PÄÄTÖSTEKSTI.....	19

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Euroopan puolustusvirasto (jäljempänä ”virasto”) sijaitsee Brysselissä Belgiassa ja se on aloittanut toimintansa vuonna 2004. Virasto perustettiin edistämään yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja erityisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamista. Viraston toimialana on puolustusvoimavarojen kehittäminen, tutkimus ja hankinta sekä puolustusmateriaalit.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen eli Maastrichtin sopimuksen (SopS 103/1994, ”SEU”) tultua voimaan Euroopan unionin uuden turvallisuuspoliittisen roolin katsottiin edellyttävän myös konkreettisen suorituskyvyn kehittämistä. Tämän vuoksi marraskuussa 2003 tehtiin päätös erillisen puolustusviraston valmistelutyöryhmän perustamisesta Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti.

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 12 päivänä heinäkuuta 2004 yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP Euroopan puolustusviraston perustamisesta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 14 artiklan nojalla. Yhteisen toiminnan 26 artiklassa todettiin, että viraston erioikeuksista ja vapauksista määrätään osallistuvien jäsenvaltioiden kesken sopimuksella.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta tehdyn sopimuksen eli Lissabonin sopimuksen (jäljempänä ”Lissabonin sopimus”) tultua voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan unionista tehty sopimus ei enää sisällä määräyksiä yhteisestä kannasta eikä yhteisestä toiminnasta, vaan ne korvataan neuvoston päätöksillä. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 45 artiklan 2 kohdan mukaan neuvosto tekee määränemistöllä päätöksen Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä. Tämän mukaisesti hyväksyttiin 12 päivänä heinäkuuta 2011 neuvoston päätös 2011/411/YUTP Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, ko-

tipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä sekä yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP kumoamisesta. Neuvoston päätöksen 6 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta varmistaa, että virastolla on kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukainen laajin mahdollinen oikeushenkilön oikeuskelpoisuus. Artikla vastaa yhteisen toiminnan 6 artiklaa. Neuvoston päätöksen 25 artiklassa puolestaan todetaan aiemmasta yhteisestä toiminnasta poiketen, että viraston erioikeuksista ja vapauksista määrätään Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyissä pöytäkirjassa (N:o 7) Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista (jäljempänä ”erioikeuspöytäkirja”). Kyseisen 25 artiklan mukaan viraston toimitusjohtajalle ja henkilöstölle myönnettyistä erioikeuksista ja vapauksista säädetään kuitenkin edelleen neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksessä. Neuvoston päätöksen 25 artikla ei vaikuta neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätökseen siltä osin, kun se sisältää viraston henkilöstölle myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia, joten se kansainvälisenä veloitteena on edelleen tarpeen erikseen kansallisesti hyväksyä ja saattaa voimaan. Nyt voimaansaattavasta neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksestä, joka on tehty 10 päivänä marraskuuta 2004, käytetään jäljempänä nimitystä ”erioikeuspäätös” tai ”päätös” ellei asiayhteydestä muuta ilmene.

Virasto toimii neuvoston alaisuudessa Euroopan unionin yhteisen toimielinjärjestelmän puitteissa ja se tukee yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, eikä se rajoita Euroopan unionin toimielinten ja neuvoston elinten vastuita. Viraston tehtävänä on tukea neuvostoa ja jäsenvaltioita niiden pyrkiessä parantamaan Euroopan puolustusvoimavaroja kriisinhallinnan alalla ja toteuttaa Euroopan nykyistä ja tulevaisuudessa kehittyvää turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa. Virasto

tarjoaa täten puitteet jäsenvaltioiden väliselle yhteistyölle tarkoin määritellyllä erityisalalla. Viraston toimintaan voivat osallistua kaikki siihen halukkaat jäsenvaltiot. Viraston toimintaan osallistuminen on vapaaehtoista ja Tanskaa lukuun ottamatta kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat viraston jäseniä. Suomi on ollut viraston perustamisesta lähtien aktiivisesti mukana sen toiminnassa. Virastossa työskentelee noin 110 henkilöä, joista kolmesta kuuteen henkilöä on ollut Suomesta.

Ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa erioikeuspöytäkirjaa ei voitu soveltaa EU-sopimuksen nojalla perustettuihin virastoihin, koska erioikeuspöytäkirja koski vain Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia. Näin ollen sitä sovellettiin vain yhteisön säädöksillä perustettuihin elimiin. Lissabonin sopimuksella niin sanottu pilarirakenne poistettiin ja oikeushenkilöllisyyden saanut Euroopan unioni perustuu kahteen oikeudellisesti samanarvoiseen sopimukseen. Samalla myös erioikeuspöytäkirja on muutettu koskemaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia. Käytännössä pöytäkirjaa on sovellettu EU:n toimielinten ohella automaattisesti myös kaikkiin uusiin unionin perustamiin elimiin.

Eriokeuspöytäkirjan soveltuvuutta arvioitaessa on kuitenkin aina erotettava toisistaan erioikeuspöytäkirjan sovellettavuus itse unionin elimeen ja erioikeuspöytäkirjan sovellettavuus elimen henkilöstöön. Eriokeuspöytäkirjaa on sovellettu virastojen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön, jos heihin sovelletaan unionin virkamiesten henkilöstösääntöjä. Euroopan unionin henkilöstösääntöjä ei ole sovellettu silloin, kun unioni on perustanut elimen, jonka toimintamenot, henkilöstön palkkaus ja eläkkeet mukaan lukien, ovat kokonaan jäsenvaltioiden rahoitettavia. Tällöin neuvoston on täytynyt laatia täysin uudet henkilöstösäännöt, mukaan lukien erioikeuksia ja vapauksia koskevat säännöt, jotka on ratifioitava kaikissa jäsenvaltioissa. Koska viraston toimintamenoja ei rahoiteta unionin talousarviosta, vaan viraston toimintaan osallistuvien jäsenvaltioiden maksamista rahoitusosuuksista, ei tällöin myöskään viraston henkilöstöön sovelleta Euroopan unionin

henkilöstösääntöjä eikä näin ollen myöskään erioikeuspöytäkirjaa.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksen tavoitteena on saada eduskunnan hyväksyminen neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätökselle. Koska Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen on lähdetty siitä, että erioikeuspöytäkirjaa sovelletaan myös virastoon, erioikeuspäätöstä sovelletaan käytännössä vain siltä osin kun se koskee viraston henkilöstön erioikeuksia ja vapauksia.

Päätös sisältää tavanomaisia kansainvälisille elimille ja järjestöille sekä niiden työntekijöille myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia, jotka koskevat vain viraston virkamiehiä ja jotka ovat tarpeen virkatehtävien hoitamiseen. Virastolla ei ole tietoja keräävänä, tallentavana ja analysoivana kansainvälisenä elimenä itsenäisiä operatiivisia valtuuksia jäsenmaissa, joten vastuu aina käytännössä kanavoituu osallistuvien jäsenvaltioiden virkamiehiin. Erioukudet ja vapaudet myönnetään viraston edun vuoksi eikä kyseisten henkilöiden henkilökohtaiseksi hyödyksi.

Päätöksessä määritellään virastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnettävät tavanomaiset erioikeudet ja vapaudet, joihin kuuluvat muun muassa lainkäyttölinen koskemattomuus, vapautus etsinnästä, takavarikosta, menettämisseuraamuksesta ja muista pakotoimenpiteistä, arkistojen loukkaamattomuus, tietyt verovapaudet sekä yhteydenpitoon liittyvät helpotukset ja vapaudet. Viraston henkilöstön tuloverotus viraston maksamien palkkojen ja palkkioiden osalta järjestetään siten, että he ovat verovelvollisia virastolle. Virastolle veroa maksavat henkilöt vapautetaan tuloverosta jäsenvaltioissa.

Esitys sisältää myös ehdotuksen laiksi päätöksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja päätöksen soveltamisesta. Voimaansaattamislailla on tarkoitus myös panna täytäntöön neuvoston päätökseen 2011/411/YUTP sisältyvä velvollisuus varmistaa, että virastolla on jäsenvaltioiden lainsäädännön mukainen laajin mahdollinen oikeushenkilön oikeuskelpoisuus.

Virasto voisi hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä asianosaisena oikeudenkäynneissä. Virasto voisi myös tehdä sopimuksia yksityisten ja julkisten yhteisöjen ja järjestöjen kanssa.

3 Esityksen vaikutukset

Erioikeuspäätöksen mukaan virastolle kuu- luvat varat, tulot ja muu omaisuus ovat sen virallisen toiminnan osalta vapautetut kaikista välittömistä veroista. Viraston tekemät ostot tai hankinnat ovat pääsääntöisesti vapautettu kaikista niiden hintaan sisältyvistä välillisistä veroista. Päätöksen julkistaloudelliset vaikutukset merkitsevät lähinnä verotulojen menetystä, mikä arvioidaan Suomen kannalta vähäiseksi.

Viraston henkilöstö muodostuu sopimus- suhteisesta henkilöstöstä ja henkilöstösääntö- jen alaisesta henkilöstöstä, jotka valitaan tehtävään kaikista osallistuvista jäsenvaltioista tulevista hakijoista maantieteellisesti mah- dollisimman laajapohjaisesti sekä Euroopan unionin toimielimistä. Suomelle tarjoutuu ta- savertaiset oikeudet muiden unionin jäsen- maiden kanssa sijoittaa kansalaisiaan viras- ton palvelukseen.

4 Asian valmistelu

Viraston erioikeuspäätöstä valmisteltiin heinäkuusta 2004 lukien Euroopan unionin neuvoston ulkosuhdeneuvoston työryhmässä. Valtioneuvoston yleisistunto myönsi päätök- sen allekirjoittamista koskevat valtuudet 4 päivänä marraskuuta 2004 puolustusministe- riön esittelystä. Asiakirja allekirjoitettiin py- syvien edustajien komitean (II) kokouksen yhteydessä marraskuun 10 päivänä 2004, jol- loin Suomi allekirjoitti päätöksen yhdessä muiden silloisten jäsenvaltioiden kanssa. Suomessa asiaa valmisteltiin puolustusminis- teriön ja ulkoasiainministeriön yhteistyönä.

Hallituksen esitys on valmisteltu puolus- tusministeriössä. Esityksestä pyydettiin lau- sunnot valtioneuvoston kanslialta, ulkoasi- ainministeriöltä, oikeusministeriöltä, sisäasi- ainministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, liikenne- ja viestintäministeriöltä, työ- ja elinkeinoministeriöltä, sosiaali- ja terveystu- ministeriöltä, Tullihallitukselta, Verohallinnolta ja Pääesikunnalta. Lausunnot saatiin valtio- neuvoston kanslialta, ulkoasiainministeriöltä, oikeusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, liikenne- ja viestin- täministeriöltä, Tullihallitukselta, Verohal- linnolta ja Pääesikunnalta. Saadut lausunnot on otettu tarpeellisilta osin huomioon esitystä viimeisteltäessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Päätöksen sisältö ja suhde Suomen lainsäädäntöön

Koska erioikeuspäätös on tehty vuonna 2004 ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, päätöksen erioikeuksia ja vapauksia koskevat määräykset koskevat sekä virastoa että sen henkilökuntaa. Edellä esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset jaksossa on tehty selkoa päätöksen nykyisestä soveltamisesta vain henkilöstöön.

Johdanto. Päätöksen johdannossa viitataan Euroopan puolustusviraston perustamista koskevaan neuvoston yhteiseen toimintaan 2004/551/YUTP. Johdanto-osassa todetaan, että yksinomaan Euroopan unionin ja viraston oman edun vuoksi virastolle ja sen henkilöstöön kuuluville on tarpeen myöntää viraston toiminnan kannalta välttämättömät erioikeudet, vapaudet ja helpotukset.

1 artikla. *Lainkäytöllinen koskemattomuus ja vapautus etsinnästä, takavarikosta, menettämisseuraamuksesta ja muista pakkotoimenpiteistä.* Päätöksen 1 artiklan mukaan virastolla ja sen omaisuudella on koskemattomuus kaikesta lainkäytöstä. Koskemattomuus on riippumaton omaisuuden sijaintipaikasta tai haltijasta. Viraston omaisuudella on myös koskemattomuus etsintään, takavarikkoon, menettämisseuraamukseen ja pakkolunastukseen ja muuhun omaisuuteen puuttumiseen nähden riippumatta siitä, mikä oikeusperusta näillä toimilla on.

Artiklassa myönnettävät erioikeudet ja vapaudet noudattavat kansainvälisille järjestöille yleisesti myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia. Ne poikkeavat kuitenkin monilta kohdin Suomessa voimassa olevasta lainsäädännöstä.

Lainkäytöllinen koskemattomuus merkitsee viraston ja sen omaisuuden vapautusta kaikesta, lähinnä siviili- ja hallinto-oikeudellisesta tuomiovallasta osallistuvassa maassa. Omaisuuden vapautus pakkotoimista koskee erilaisia hallinnollisia ja prosessuaalisia pakkokeinoja ja turvaamistoimenpiteitä. Paikkaan kohdistuvasta etsinnästä säädetään pakkokeinolain (450/1987) 5 luvussa. Takavarikoinnista säädetään oikeudenkäymiskaa-

ren (4/1734) 7 luvussa ja takavarikosta rikosasioissa pakkokeinolain 3 ja 4 luvussa. Kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta säädetään laissa kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta (603/1977). Lisäksi erityislaeissa on säännöksiä lunastuksesta johonkin tiettyyn tarkoitukseen.

Valmiuslaissa (1552/2011) säädetään omaisuuden pakkoluovutuksesta ja eräistä muista omaisuuteen kohdistuvista pakkotoimista poikkeusolojen vallitessa. Menettämisseuraamuksista säädetään muun muassa rikoslaissa (39/1889), laissa sakon täytäntöönpanosta (672/2002) ja pakkokeinolaissa. Ulosottokaareissa (705/2007) säädetään tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta. Merkityksellisiä lakeja ovat myös laki todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa (344/2000) sekä laki omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa (540/2005).

Edellä on mainittu keskeisimmät säädökset, joiden osalta lainkäytöllinen koskemattomuus merkitsee poikkeusta muun muassa edellä tässä kappaleessa lueteltujen säädösten säännöksiin. Asiasisällöltään vastaavantyyppiset määräykset sisältyvät muun muassa Europolin erioikeuspöytäkirjan (SopS 85/1999) 2 artiklaan. Europolin erioikeuspöytäkirjan määräyksiä selostetaan tarkemmin eduskunnan suostumuksen tarpeellisuutta ja käsittelyjärjestystä koskevassa jaksossa.

2 artikla. *Arkistojen loukkaamattomuus.* Artiklan mukaan viraston arkistot ovat loukkaamattomia. Artiklan määräys arkistojen loukkaamattomuudesta poikkeaa Suomen lainsäädännöstä muun muassa takavarikon ja paikkaan kohdistuvan etsinnän osalta. Viraston arkistot ovat loukkaamattomia riippumatta siitä, missä jäsenvaltioiden alueella ne sijaitsevat ja kenen hallussa ne ovat. Sisällöltään vastaavantyyppinen määräys on Europolin erioikeuspöytäkirjan 3 artiklassa.

3 artikla. *Vapautus veroista ja maksuista.* Artiklan mukaan virasto, sen varat, tulot ja muu omaisuus ovat viraston virallisen toiminnan osalta vapautetut kaikista välittömis-

tä veroista. Jäsenvaltioiden hallitusten on toteutettava aina kun se on mahdollista aiheelliset toimenpiteet hyvittääkseen tai maksaakseen takaisin irtaimen tai kiinteän omaisuuden tai palvelujen hintaan sisältyvät välilliset verot ja myyntiverot, kun virasto suorittaa virkakäyttöön toimintaansa ja tehtäviään varten huomattavia hankintoja, joiden hintaan sisältyy tällaisia veroja. Näiden määräysten soveltaminen ei saisi kuitenkaan johtaa kilpailun vääristymiseen yhteisössä. Artiklassa tarkoitetut verovapaudet koskevat vain virastoa, eivät viraston henkilökuntaa. Päätökseen ei sisälly määräyksiä viraston johtoa ja henkilöstöä koskevista arvonlisäverovapauksista.

Verovapaus ei koske sellaisia veroja, jotka ovat tosiasiallisesti ainoastaan maksuja annetuista julkisista palveluista, joista peritään maksu kiinteän taksan mukaisesti ja jotka ovat tarkasti yksilöitävissä.

Perustuslain 81 §:n 1 momentin ja 121 §:n 3 momentin mukaan verovelvollisuuden perusteista säädetään lailla. Artiklan määräykset poikkeavat voimassa olevasta, välittömiä veroja koskevasta lainsäädännöstä. Arvonlisäverotuksessa virasto rinnastetaan tällä hetkellä kansainväliseen järjestöön. Virasto ei ole Euroopan unionin perustama, eikä sen toimintaa rahoiteta unionin budjetista. Viraston perustajia ovat Euroopan unionin jäsenvaltiot ja sen toiminta rahoitetaan jäsenvaltioiden suorittamalla maksuilla. Viraston asemasta johtuen virastoon ei ole sovellettu erioikeuspöytäkirjaa. Virastoa koskevassa erioikeuspäätöksessä mainitun erioikeuspöytäkirjan sisältö on kuitenkin pääpiirteissään toistettu. Kansainvälisten järjestöjen verovapauksista säädetään yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetussa neuvoston direktiivissä (2006/112/EY, ”arvonlisäverodirektiivi”) ja arvonlisäverolaissa (1501/1993). Arvonlisäverodirektiivin 151 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka ovat tarkoitettuja sijaintijäsenvaltion viranomaisten tunnustamille kansainvälisille järjestöille ja näiden järjestöjen jäsenille järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai päämajasopimusten rajoituksin ja edellytyksin. Lisäksi arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 koh-

dan g alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta tavaroiden maahantuonti sijaintijäsenvaltion viranomaisten tunnustamien kansainvälisten järjestöjen ja näiden järjestöjen jäsenten toimesta järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin. Arvonlisäverolain 72 d §:n 3 momentin mukaan veroa ei myöskään suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville kansainvälisille järjestöille ja niiden henkilökunnalle niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu järjestön perustamis- tai päämajasopimuksessa. Verottomuuden edellytyksenä on, että sijaintivaltio on hyväksynyt järjestön kansainväliseksi järjestöksi. Lähtökohtaisesti päätöksen 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut vapautukset ja niiden soveltamisala määräytyvät virastoa koskevien perustamissopimusten sekä Belgian ja viraston välisen toimipaikkasopimuksen perusteella. Toisaalta virasto nimenomaisesti mainitaan Lissabonin sopimuksessa. Jäsenvaltioilla on oikeus käyttää harkintavaltaa 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan soveltamisen osalta. Veroista vapautettuja hankintoja saa luovuttaa 3 artiklan 3 kohdan mukaan vain vapautuksen myöntäneen jäsenvaltion kanssa sovituin ehdoin. Päätöksen arvonlisäveroja koskevat erioikeudet ja vapaudet eivät ole laajempia kuin kansainvälisille järjestöille tavanomaisesti myönnettävät erioikeudet ja vapaudet. Esimerkiksi Europolin erioikeuspöytäkirjan 4 artikla sisältää vastaavantyyppisiä määräyksiä.

Verohallinnon julkaisussa 2 päivänä helmikuuta 2011, Myynti diplomaateille, kansainvälisille järjestöille, Euroopan yhteisöjen toimielimille sekä Pohjois-Atlantin liittoon kuuluvien valtioiden puolustusvoimille kerrotaan siitä, miten oikeus verottomuuteen osoitetaan.

Valmisteverotus on yhdenmukaistettu Euroopan unionissa neuvoston direktiivillä 2008/118/EY (”valmisteverotusdirektiivi”), joka on Suomessa pantu täytäntöön valmisteverotuslailla (182/2010). Lisäksi valmisteverotuksesta säädetään tuotekohtaisissa valmisteverolaeissa, joita luetellaan esimerkiksi eräiden Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehtyyn sopimukseen liittyvien verotusta, tulleja ja ulkomaankauppaa sekä tullilai-

tosta koskevien lakien voimaantulosta annetussa asetuksessa (1542/1994). Yhdenmuikaistetun valmisteverotuksen piiriin kuuluvat alkoholi, alkoholijuomat, tupakkatuotteet, nestemäiset polttoaineet, eräät energiatuotteet ja sähkö.

Valmisteverotuksen osalta voidaan katsoa, kuten arvonlisäverotuksessa, että virasto rinnastetaan kansainväliseen järjestöön. Valmisteverotusta koskevat säännökset ovat pääosin yhdenmukaisia arvonlisäverotuksen kanssa. Valmisteverotusdirektiivin 12 artiklan b kohdan nojalla valmisteveron alaiset tavarat on vapautettava valmisteverosta, jos ne on tarkoitettu kansainvälisten järjestöjen, jotka isäntjäsenvaltion viranomaiset ovat sellaisiksi tunnustaneet, sekä näiden järjestöjen jäsenten käyttöön, näiden järjestöjen kansainvälisissä perustamissopimuksissa tai niiden toiminnan kotipaikkaa koskevissa sopimuksissa määrättyin rajoituksin ja edellytyksin. Mainitun artiklan e kohdan mukaan tavarat on vapautettava valmisteverosta myös, jos ne on tarkoitettu kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos tällainen sopimus on hyväksyttävä tai sallittu arvonlisäverosta vapauttamisen kannalta. Valmisteverotuslain 18 § sisältää vastaavat säännökset sekä säännökset verovapauden toteuttamisen valvontamenettelyistä. Verottoihin tarkoituksiin valmisteveron alaisia tuotteita voidaan myydä verotta verottomasta varastosta ja kuljetukseen on liitettävä mukaan vaaditut asiakirjat.

4 artikla. *Viraston virkakäyttöön tarkoitettujen puolustustarvikkeiden siirto.* Artiklan mukaan, siirrettäessä viraston virkakäyttöön sen toimintaa ja tehtäviä varten tarkoitettuja puolustustarvikkeita jäsenvaltioiden välillä, virasto on vapautettu jäsenvaltioiden määräämistä maksuista ja kuluista lukuunottamatta hallinnollisia maksuja.

Puolustustarvikkeiden viennistä annetun lain (282/2012, jäljempänä ”*maastavientilaki*”) 1 §:n mukaan maastavientilaissa säädetään puolustustarvikkeiden viennin, siirron, välityksen ja kauttakuljetuksen valvonnasta ja valvontamenettelyistä. Maastavientilain 4 §:ssä säädetään, että puolustustarvikkeiden valvonnassa noudatetaan lisäksi, mitä siitä erikseen säädetään tai Suomea velvoittavissa

kansainvälisissä sopimuksissa määrätään. Maastavientilain 3 §:n mukaan puolustustarvikkeella tarkoitetaan Euroopan unionin yhteisessä puolustustarvikeluettelossa määritellyjä, ominaisuuksiensa perusteella 22 tuoteluokkaan jaoteltuja, erityisesti sotilaskäyttöön suunniteltuja tuotteita ja niitä varten suunniteltuja komponentteja, lisälaitteita, lisävarusteita, varustusta ja järjestelmiä. Puolustustarvikkeella tarkoitetaan myös puolustustarvikkeen valmistukseen liittyvää tietoutta ja valmistusoikeutta.

Kaksikäyttötuotteiden vientivalvonnasta annetun lain (562/1996) 1 §:n mukaan kaksikäyttötuotteiden viennin, välityksen, kauttakuljetuksen ja siirtojen rajoittamiseen (vientivalvonta) sovelletaan kyseistä lakia, jollei muusta laista taikka kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetusta neuvoston asetuksista (EY) N:o 428/2009 (uudelleenlaadittu) tai tiettyihin sotilaallisiin loppukäyttöihin liittyvän teknisen avun valvonnasta hyväksytystä neuvoston yhteisestä toiminnasta (2000/401/YUTP) muuta johdu.

Kaksikäyttötuotteella tarkoitetaan edellä mainitussa laissa sen 2 §:n mukaan tuotetta, teknologiaa, palvelua ja muuta hyödykettä, jota normaalin siviililuontoisen käyttönsä tai sovellutuksensa ohella voidaan käyttää joukkotuhoseiden tai niiden maaliin saattamiseen tarkoitettujen ohjausjärjestelmien kehitykseen tai valmistukseen taikka jolla voidaan edistää yleistä sotilaallista toimintakykyä.

Erioikeuspäätöksen 4 artiklan toisen kohdan mukaan virasto on vapautettu jäsenvaltioiden määräämistä maksuista ja kuluista lukuun ottamatta hallinnollisia maksuja, kun viraston virkakäyttöön sen toimintaa ja tehtäviä varten tarkoitettuja puolustustarvikkeita siirretään jäsenvaltioiden välillä. Maastavientilain 36 §:n mukaan maastavientilain mukaiset lupapäätökset, luotettavuustodistukset ja siihen mahdollisesti sisältyvä yhteisöturvallisuusselvitys sekä rekisteröityminen ovat maksullisia suoritteita ja maksun suuruudesta säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992). Maastavientilain mukaiset maksut ovat siten hallinnollisia maksuja, jotka virasto on velvollinen suorittamaan. 4 artiklan tarkoittamia siirtoja ei ole käytännössä tapah-

tunut. Ulkoasiainhallinnon suoritteiden mak-suista annetun ulkoasiainministeriön asetuk-sen (1353/2011) 2 §:n nojalla kaksikäyttö-tuotteiden vientiluvat ovat maksuttomia.

Artiklan mukaan jäsenvaltioiden on pyrit-tävä mahdollisuuksiensa mukaan sekä laki-ensa ja asetustensa mukaisesti helpottamaan viraston virkakäyttöön sen toimintaa ja teh-täviä varten tarkoitettujen puolustustarvik-keiden jäsenvaltioiden välillä tapahtuvia siir-toja, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsen-valtioita koskevia kansainvälisestä oikeudes-ta johtuvia velvoitteita.

5 artikla. *Viestintäyhteyksiin liittyvät hel-potukset ja vapaudet.* Virasto voi pitää va-paasti viralliseen toimintaansa liittyviä yhte-yksiä. Virastolla on oikeus käyttää koodeja sekä lähettää ja vastaanottaa virallista kir-jeenvaihtoa kuriin välityksellä tai sine-töidyissä säkeissä, mitä koskevat samat eri-oikeudet ja vapaudet kuin diplomaattikuriire-ja -säkkejä.

Yhteydenpitoon liittyvät oikeudet voidaan Suomessa johtaa perustuslain 10 §:n 2 mo-mentin kirjeen, puhelun ja muun luottamuk-sellisen viestin salaisuutta koskevista määrä-yksistä ja perustuslain 12 §:n tarkoittamasta sananvapaudesta, johon sisältyy muun muas-sa oikeus ilmaista, julkistaa ja vastaanottaa viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Lail-la voidaan säätää kuvaohjelmia koskevia las-ten suojelemiseksi välttämättömiä rajoituk-sia. Perustuslain 10 §:n 3 momentin mukaan lailla voidaan säätää välttämättömistä rajoi-tuksista viestin salaisuuteen yksilön tai yh-teiskunnan turvallisuutta taikka kotirauhaa vaarantavien rikosten tutkinnassa, oikeuden-käynnissä ja turvallisuustarkastuksessa sekä vapaudenmenetyksen aikana. Artiklan mää-räykset koskevat näiden perusoikeuksien käyttämistä.

Useissa erityislaeissa on säännöksiä sanan-vapauden tai viestinnän luottamuksellisuuden rajoittamisesta johonkin tiettyyn laissa määri-telyyn perusoikeuden yleiset rajoitusedelly-tykset taikka perustuslain säännöksestä ilme-nevän yksilöidyn lakivarauksen täyttävään tarkoitukseen. Tästä syystä artikla sisältää Suomen voimassaolevasta lainsäädännöstä poikkeavia määräyksiä.

On huomattava, että sähköisen viestinnän ja viestintäpalvelujen toteuttaminen ei ole

käytännössä mahdollista, jos palvelun tarjoa-ja ei voi käsitellä tunnistamistietoja muun muassa viestien reititykseen, vikatilanteiden selvittämiseen ja laskutukseen tai maantie-teellisen sijainnin ilmaisevia tunnistamistie-toja viestien perille välittämiseksi. Täten jo sinänsä pelkkä sähköisen viestinnän käytän-nön toteuttaminen edellyttää itsessään viesti-en tunnistamistietojen käsittelyä ja siten vält-tämätöntä puuttumista viestinnän luottamuk-sellisuuteen. Yksityiselämän suoja ei estä täl-laista tunnistamistietojen käyttöä, jos tietojen käsittelylle on laissa säädetty peruste tai kä-sittelyn kohteen suostumus.

Tietoturvaloukkausten ja tietoturvaauhkien torjuminen edellyttää käytännössä erilaisia toimenpiteitä, joilla väistämättä puututaan myös luottamuksellisen viestin ja yksityisyy-den suojaan. Tietoturvasta huolehtimisen vaatimat välttämättömät toimenpiteet on mahdollista suorittaa laintasoisilla nimen-omaisilla säännöksillä, jolloin tietoturvalli-suuden varmistamiseksi on mahdollista hy-väksyttävällä tavalla rajoittaa viestinnän luot-tamuksellisuutta. Viestinnän luottamukselli-suutta ja sananvapautta on rajoitettu muun muassa postilaissa (415/2011), sähköisen viestinnän tietosuojalaissa (516/2004), pak-kokeinolaissa, poliisin säilyttämien henkilöi-den kohtelusta annetussa laissa (841/2006), sananvapauden käyttämisestä joukkoviestin-nässä annetussa laissa (460/2003), kuvaoh-jelmien tarkastamisesta annetussa laissa (775/2000), televisio- ja radiotoiminnasta annetussa laissa (744/1998), lapsipornografi-an levittämisen estotoimista annetussa laissa (1068/2006), valmiuslaissa ja puolustustila-laissa (1083/1991).

Sähköisen viestinnän tietosuojalain 6 §:ssä säädetään viestin ja tunnistamistietojen suo-jaamisesta. Pykälän nojalla tilaaja ja käyttäjä voi suojata viestinsä ja tunnistamistietonsa haluamallaan tavalla käyttäen hyväksi sitä varten tarjolla olevia teknisiä mahdollisuuksia, jollei laissa toisin säädetä. Suojauksen to-teuttamisella ei saa häiritä verkkopalvelun ja viestintäpalvelun toteuttamista tai käyttämis-tä. Osa suojausmenetelmistä on sellaisia, että niistä saattaa aiheutua häiriöitä esimerkiksi yrityksen tai yhteisön palomuurien toiminnalle.

Artiklan määräykset vastaavat diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen (SopS 3-5/1970) 27 artiklaan sisältyviä diplomaattikuriireja ja -särkejä koskevia määräyksiä. Wienin yleissopimus on saatettu Suomessa voimaan lailla ja asetuksella. Sopimuksessa tarkoitettut erioikeudet ja vapaudet ulotetaan koskemaan nyt myös virastoa. Europolin erioikeuspöytäkirjan 6 artikla sisältää osin vastaavantyyppisen määräyksen yhteydenpitoon liittyvistä helpotuksista ja erivapauksista.

6 artikla. *Maahantulo, maassa oleskelu ja maasta poistuminen.* Artikla sisältää maahantuloa, maassa oleskelua ja maasta poistumista koskevat helpotukset, jotka eivät estä vaatimasta todisteita sen varmistamiseksi, että artiklan mukaista kohtelua vaativat henkilöt kuuluvat viraston henkilöstöön. Määräyksen tarkoituksena on varmistaa se, että viraston henkilöstöön kuuluvat voivat vapaasti matkustaa viraston sijaintivaltioon ja viraston henkilöstö voi vapaasti matkustaa unionin alueella.

Perustuslain 9 §:n 4 momentin mukaan ulkomaalaisen oikeudesta tulla Suomeen ja oleskella maassa säädetään lailla. Ulkomaalaisen maahantulosta, maastalähdöstä sekä oleskelusta ja työnteosta Suomessa säädetään ulkomaalaislaissa (301/2004). Ulkomaalaislain 11 §:n mukaan ulkomaalaisen maahantulo edellyttää muun muassa, että hänellä on voimassa oleva vaadittava rajanylitykseen oikeuttava matkustusasiakirja. Laillisesta oleskeluoikeudesta säädetään ulkomaalaislain 40 §:ssä. Euroopan unionin kansalaisen ja häneen rinnastettavan oleskelusta säädetään erikseen lain 10 luvussa. Maahanmuuttoviraston maksullisista suoritteista annetun sisäasiainministeriön asetuksen (1279/2011) 3 §:n 3 momentin mukaan maksua viisumista tai oleskeluluvasta ei peritä, jos valtioiden kahdenkeskisissä tai muissa kansainvälisissä sopimuksissa on niin sovittu. Maahantulon estämisestä ja Suomen alueelta poistamisesta säädetään ulkomaalaislain 9 luvussa. Maasta poistuminen puolestaan on jokaiselle kuuluva, perustuslain 9 §:n 2 momentin mukainen perusoikeus, jota voidaan rajoittaa vain lain säännöksellä. Tällaisia säännöksiä on muun muassa pakkokeinolaissa. Artikla ei edellytä ulkomaalaislain muuttamista.

Schengenin säännösten tarkoituksena on helpottaa henkilöiden vapaata liikkumista Euroopan unionin alueella. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että rajatarkastukset yhteisillä rajoilla eli sisärajoilla on poistettu. Schengenin sopimus säätelee ihmisten liikkuvuutta rajojen yli sopijamaiden välillä. Amsterdamin huippukokouksessa 1997 Schengenjärjestelmä päätettiin sulauttaa Euroopan unioniin. Kaikilla Euroopan unionin valtioilla on ollut siitä lähtien oikeus liittyä Schengen-yhteistyöhön. Ainoastaan Iso-Britannia ja Irlanti eivät ole liittyneet Schengen-sopimukseen. Bulgaria, Romania ja Kypros eivät vielä sovelle Schengenin sopimusta täysimääräisesti. Suomi ja muut Pohjoismaat aloittivat Schengenin sopimusten soveltamisen yhtä aikaa maaliskuun 25 päivänä 2001. Lisäksi Monaco, San Marino ja Vatikaani ovat Schengenin alueen sisällä eivätkä ylläpidä rajamuodollisuuksia, vaikka eivät olekaan allekirjoittaneet sopimusta. Näillä maille on kahdenkeskiset sopimukset rajanaapuriansa kanssa, jotka ovat Schengenin sopimusmaita.

Vaikka rajoilla ei matkustusasiakirjoja tarkistetaakaan, Schengen-alueella matkustavien on pidettävä mukanaan ne matkustusasiakirjat, joita kukin Schengen-maa vaatii, ja tarvittaessa matkustajan on kyettävä todistamaan henkilöllisyytensä ja kansalaisuutensa viranomaisille. Lisäksi esimerkiksi lentoliikenteen turvallisuusmääräykset edellyttävät, että lentoyhtiöiden tulee tarkastaa matkustajien henkilöllisyys.

Artiklan merkitys jää nykyoloissa suhteellisen vähäiseksi ottaen huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklan ja Schengenin säännökset, jotka helpottavat kaikkien Euroopan unionin kansalaisten maahantuloa, maassa oleskelua ja maasta poistumista. Europolin erioikeuspöytäkirjan 7 artikla sisältää vastaavantyyppisen määräyksen.

7 artikla. *Viraston henkilöstöön kuuluvien erioikeudet ja vapaudet.* Artikla koskee viraston sopimuksella palvelukseen ottamia henkilöitä. Viraston johtajana toimii neuvoston päätöksen 2011/411/YUTP 7 artiklan 1 kohdan mukaan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. Viras-

ton johtokunta muodostuu yhdestä sellaisesta edustajasta kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota kohden, jolla on toimivalta tehdä sitoumuksia hallituksensa puolesta, sekä komission edustajasta. Johtokunta on viraston päättävä elin. Johtokunta toimii neuvoston antamien suuntaviivojen mukaisesti.

Johtokunta kokoontuu osallistuvien jäsenvaltioiden puolustusministerien tai heidän edustajiensa tasolla. Johtokunta nimittää toimitusjohtajan ja enintään kaksi varatoimitusjohtajaa. Viraston henkilöstö, toimitusjohtaja mukaan luettuna, muodostuu sopimussuhteisesta henkilöstöstä ja henkilöstösääntöjen alaisesta henkilöstöstä, jotka valitaan tehtävään kaikista osallistuvista jäsenvaltioista tulevista hakijoista maantieteellisesti mahdollisimman laajapohjaisesti ja Euroopan unionin toimielimistä. Viraston henkilöstö muodostuu täten viraston suoraan määräaikaisella työsopimuksella palkkaamasta henkilöstöstä, joka valitaan osallistuvien jäsenvaltioiden kansalaisista; osallistuvien jäsenvaltioiden joko viraston organisaatorakenteeseen kuuluviin toimiin tai erityisiin tehtäviin tai hankkeisiin lähettämistä kansallisista asiantuntijoista; ja unioninvirkamiehistä, jotka lähetetään viraston palvelukseen määräjäksi ja/tai erityisiin tehtäviin tai hankkeisiin tarpeen mukaan.

Artikla sisältää viraston henkilöstön lainkäyttölistä koskemattomuutta koskevan määräyksen virantoimituksessa esitettyjen lausumien ja toimien osalta. Viraston henkilöstön viralliset asiakirjat ja muu virallinen aineisto on loukkaamatonta. Maahanmuuttoa koskevat rajoitukset tai ulkomaalaisten rekisteröintiä koskevat muodollisuudet eivät koske viraston henkilöstöä, heidän puolisoitaan eikä heidän huollettavanaan olevia perheenjäseniä. Viraston henkilöstö on vapautettu tuloverotuksesta Suomessa viraston maksamien palkkojen ja lisien osalta.

Viraston henkilöstön lainkäyttölistän koskemattomuuden ja heidän asiapapereidensa ja asiakirjojensa ynnä muun virallisen aineiston loukkaamattomuuden osalta voidaan viitata edellä 1 artiklan yhteydessä esitettyyn ja maahanmuuttoa koskevien asioiden osalta voidaan viitata edellä 6 artiklan yhteydessä esitettyyn. Lainkäyttölistän koskemattomuus merkitsee viraston henkilöstön ja heidän vi-

rallisen aineistonsa vapautusta siviili-, rikos- ja hallinto-oikeudellisesta tuomiovallasta Suomen lainkäyttöpiirissä. Koskemattomuus on riippumaton henkilöstön ja heidän virallisen aineistonsa sijaintipaikasta. Virallisella aineistolla on myös koskemattomuus etsintään, takavarikkoon ja muuhun aineistoon puuttumiseen nähden riippumatta siitä, mikä oikeusperusta näillä toimilla on.

Viraston palveluksessa olevat henkilöt ovat vapautetut kansallisesta tuloverosta viraston maksamien palkkojen ja lisien osalta. Viraston henkilöstön verotus järjestetään siten, että yli vuodeksi palvelukseen otettavat henkilöt ovat verovelvollisia viraston maksamien palkkojen ja lisien osalta virastolle itselleen. Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi jäsenvaltiot eivät saa periä sanotuista palkoista tai palkkioista veroa. Verovapaus ei koske kuitenkaan virastojen entiselle henkilöstölle tai heidän huollettavilleen maksettavia erorahoja ja muita korvauksia. Verovapaus koskee vain viraston henkilöstölle maksamia palkkoja ja palkkioita. Mahdollisista muista tuloista he siis ovat velvollisia maksamaan veroa. Arvioidessaan henkilön mahdollisiin muihin tuloihin kohdistuvan veron määrää, Suomen viranomaiset voivat ottaa huomioon viraston hänelle maksamat palkat ja lisät. Päätöksessä ei oteta kantaa siihen, mikä on viraston palvelukseen otetun henkilön verotuksellinen asuinvaltio, joten se määräytyy normaalien kansainvälisten vero-oikeuden sääntöjen mukaisesti. Europolin erioikeuspyöytäkirjan 8 artikla sisältää samantyyppisiä määräyksiä.

Perustuslain 81 §:n 1 momentin ja 121 §:n 3 momentin mukaan verovelvollisuuden perusteista säädetään lailla. Palkasta ja palkkioista maksettavasta verosta säädetään tuloverolaissa (1535/1992), jonka 1 §:n mukaan ansiotulosta suoritetaan veroa valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle. Artiklan määräykset verovapaudesta poikkeavat voimassa olevasta välittömiä veroja koskevasta lainsäädännöstä, mutta vastaavat kansainvälisten järjestöjen henkilöstölle tavanomaisesti myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia. Vastaavasti myös muut artiklassa myönnettävät erioikeudet ja vapaudet noudattavat kansainvälisille järjestöille yleisesti myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia. Ne poikkeavat kuitenkin monilta

kohdin Suomessa voimassa olevasta lainsäädännöstä.

8 artikla. *Vapauksien rajoitukset.* Artiklan mukaan lainkäyttöinen koskemattomuus ei koske liikenneonnettomuuden perusteella tehtyjä korvauskanteita. Määräys noudattaa sitä yleistä kansainvälisissä elimissä ja järjestöissä noudatettua käytäntöä, että erioikeuksiin ja vapauksiin ei vedota liikenneonnettomuuden tapahtuessa, ellei kysymyksessä ole suoranaisesti virantoimitukseen liittyvä tapahtuma. Europolin erioikeuspöytäkirjan 9 artikla sisältää vastaavantyyppisen määräyksen.

9 artikla. *Verotus.* Kun päätöksen 7 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden vapauttavan virastojen henkilöstön tuloverotuksen osalta, määrätään päätöksen 9 artiklassa, että vähintään vuodeksi palvelukseen otetut henkilöt ovat verovelvollisia virastolle. Verovelvollisuus ei koske viraston palveluksessa aiemmin olleille, sopimuksella otetulle, henkilöstölle ja heidän huollettavinaan oleville henkilöille maksettavia erärahoja tai muita korvauksia tai lisiä. Europolin erioikeuspöytäkirjan 10 artikla sisältää samankaltaisen määräyksen.

10 artikla. *Henkilöstön suojele.* Artiklan mukaan jäsenvaltioiden on pyynnöstä toteutettava kaikki turvallisuuden ja suojelelun varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Poliisilaisissa (493/1995) säädetään poliisin velvollisuudesta ryhtyä toimenpiteisiin turvallisuuden ja järjestyksen ylläpitämiseksi. Pelastustoimesta säädetään pelastuslaissa (379/2011).

Määräys on vastaavantyyppinen Europolin erioikeuspöytäkirjan 11 artiklan määräyksen kanssa. Turvatoimet ja suojele tarkoittavat lähinnä käytännön toimia, joihin viranomaiset voivat valtion lainsäädännön puitteissa ryhtyä.

11 artikla. *Vapauksista luopuminen.* Artiklassa korostetaan sitä, että erioikeudet ja vapaudet myönnetään viraston edun vuoksi eikä kyseisten henkilöiden henkilökohtaiseksi hyödyksi ja että viraston sekä sen henkilöstön on kaikilta muilta osin noudatettava jäsenvaltioiden lakeja ja asetuksia. Artikla koskee ensisijaisesti 7 artiklan 1 kohdan mukaisista vapauksista luopumista. Viraston johtajalla ja asianomaisella sopimuspuolella

on oikeus ja velvollisuus luopua viraston ja viraston henkilökuntaan kuuluvien 7 artiklan mukaisista vapauksista silloin, kun sopimuspuolen mielestä vapaudet estäisivät oikeuden toteutumisen ja jos vapauksista luopuminen ei vahingoita viraston etua. Jos viraston vapauksista on yksittäistapauksessa luovuttu, sopimuspuolen oikeusviranomaisen määräämät etsinnät ja takavarikot suoritetaan luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti joko viraston toimitusjohtajan tai hänen valtuuttamansa henkilön läsnä ollessa. Virasto toimii aina yhteistyössä sopimuspuolten toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen asianmukaista oikeudenhoitoa ja estääkseen väärinkäytöksiä. Artikla sisältää menettelyt vapauksista luopumisesta. Määräys on samantyyppinen Europolin erioikeuspöytäkirjan 12 artiklan erivapauksien lakauttamista koskevan määräyksen kanssa.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään muun muassa oikeudesta saada tieto viranomaisten julkisista asiakirjoista sekä viranomaisessa toimivan vaitiolovelvollisuudesta, asiakirjojen salassapidosta ja muista tietojen saantia koskevista yleisten ja yksityisten etujen suojaamiseksi välttämättömistä rajoituksista. Säännöksiä sovelletaan myös etsintään ja takavarikkoon.

12 artikla. *Riitojen ratkaiseminen.* Erimielisyydet, jotka koskevat kieltäytymistä luopua vapauksista tai vapauksien väärinkäyttöä, tutkitaan Euroopan unionin neuvostossa yksimielisen ratkaisun löytämiseksi. Samantyyppinen määräys erimielisyyksien ratkaisemisesta sisältyy Europolin erioikeuspöytäkirjan 13 artiklaan, jonka mukaan neuvosto päättää yksimielisesti menettelystä, jolla erimielisyys ratkaistaan, jos erimielisyyksistä ei päästä sopimukseen.

13 artikla. *Virastoon lähetettyjä kansallisia asiantuntijoita koskevat määräykset.* Artiklan osalta viitataan siinä mainittujen artiklojen edellä esitettyihin perusteluihin.

Artiklan mukaan päätöksen 7 artiklan 1 kohtaa sovelletaan virastoon lähetettyihin kansallisiin asiantuntijoihin. Tästä voidaan päätellä, että 7 artiklan 2 kohdan mukaista vapautusta kansallisesta tuloverosta ei sovelleta viraston palkkaamiin kansallisiin asiantuntijoihin.

14 artikla. *Yhteistyö jäsenvaltioiden viranomaisien kanssa.* Suomessa virasto tekee yhteistyötä erityisesti puolustusministeriön kanssa.

15 artikla. *Arviointi.* Artiklan sisältämä viittaus sopimukseen Euroopan perustuslaista ei enää ole ajankohtainen, koska sopimus ei tule voimaan sen ratifioinnin epäonnistuttua. Tämän johdosta lähtökohtana käytetään vain itse päätöksen voimaantuloa sille, koska artiklassa tarkoitettu arviointi on suoritettava. Päätös ei ole tullut vielä voimaan. Tältä osin viitataan myös 17 artiklan perusteluihin.

16 artikla. *Alueellinen soveltaminen.* Artiklassa määritellään päätöksen alueellinen soveltamisala. Päätöksen 16 artiklan teksti ottaa huomioon yhteisön jäsenvaltiot kokonaisuutena. Artiklan mukaisesti päätöstä sovelletaan lähtökohtaisesti emämaahan (sen mukaan mitä siihen yksittäisessä jäsenvaltiossa katsotaan kuuluvaksi) ja lisäksi kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa muut alueet, joihin sitä sovelletaan. Määräyksen taustalla lienee erityisesti tarve selvittää tilannetta, joissa jäsenvaltioilla on merentakaisia alueita. Artiklassa määritelty päätöksen alueellinen soveltamisala vaikuttaa myös päätöksen 5, 7 ja 10 artiklaan. Vaihtoehtoisesti tai lisäksi päätökseen olisi voitu sisällyttää määritelmäartikla.

17 artikla. *Voimaantulo.* Artiklassa säädetään, että päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona kymmenen jäsenvaltiota ja jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka on, ovat ilmoittaneet neuvoston pääsihteeristölle kansallisten menettelyidensä päättämiseksi päätöksen täytäntöön panemiseksi. Päätöstä sovelletaan edellä mainituissa jäsenvaltioissa siitä päivästä jona se tehdään, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

Muissa kuin edellä mainituissa jäsenvaltioissa päätös tulee artiklan mukaan voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona neuvoston pääsihteerille on ilmoitettu, että päätöksen täytäntöönpanoon tarvittavat kansalliset menettelyt on saatettu päätökseen.

Päätös ei ole vielä tullut voimaan, koska viraston isäntämaa Belgia ei ole vielä antanut ilmoitusta kansallisten menettelyidensä loppuun saattamisesta.

18 artikla. *Julkaiseminen.* Artiklassa todetaan, että päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2 Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Pykälä sisältää säännöksen, jolla saateetaan laintasoisina voimaan ne erioikeuspäätöksen määräykset, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Edellä yksityiskohtaisissa perusteluissa on selvitetty määräysten suhdetta Suomen lainsäädäntöön ja lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä on selvitetty jäljempänä eduskunnan suostumuksen tarpeellisuutta koskevassa jaksossa.

2 §. Pykälän mukaan Euroopan puolustusvirastolla on tehtävänsä suorittamisen ja tavoitteensa saavuttamisen edellyttämä oikeushenkilöllisyys ja laajin mahdollinen oikeushenkilön oikeuskelpoisuus Suomessa. Virasto voi pykälän mukaan erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä asianosaisena oikeudenkäynneissä. Virasto voi tehdä sopimuksia yksityisten tai julkisten yhteisöjen tai järjestöjen kanssa. Pykälällä pannaan täytäntöön neuvoston päätöksen 2011/411/YUTP 6 artiklassa oleva säännös viraston oikeushenkilöllisyydestä. Suomessa oikeushenkilöllisyydestä ja siihen liittyvästä oikeustoimikelpoisuudesta ja oikeudellisesta toimintakyvystä säädetään lailla (PeVL 38/2000 vp).

3 §. Pykälässä on tavanomainen voimaantulosäännös, jonka mukaan laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana. Perustuslakivaliokunnan lausunnon PeVL 49/2001 vp mukaan unionin asioihin sisällöltään ja vaikutuksiltaan rinnastettavissa asioissa toimivalta kuuluu perustuslain 93 §:n 2 momentin mukaisesti valtioneuvostolle. Voimaansaattamisasetuksen antaa tällaisissa tapauksissa siten valtioneuvosto.

3 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohdantana samanaikaisesti, kun päätös tulee Suomen osalta voimaan. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona kymmenen jäsen-

valtiota ja jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka on, ovat ilmoittaneet neuvoston pääsihteeristölle, että tämän päätöksen täytäntöönpanoon tarvittavat, niiden kansallisen oikeusjärjestyksen mukaiset menettelyt on saatettu päätökseen niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat tehneet tällaisen ilmoituksen. Tähän mennessä ilmoituksen ovat tehneet Alankomaat, Bulgaria, Espanja, Italia, Itävalta, Latvia, Liettua, Luxemburg, Romania, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Tanska, Tšekki ja Unkari.

Hallituksen esityksen antamisajankohtaan mennessä viraston isäntämaa Belgia ei vielä ole tehnyt edellä tarkoitettua ilmoitusta. Näin ollen päätös tulee kansainvälisesti voimaan vasta sitten, kun Belgia on ilmoittanut neuvoston pääsihteeristölle, että sen oikeusjärjestyksen vaatimat toimet päätöksen täytäntöön panemiseksi on saatettu päätökseen. Jos Suomi antaa ilmoituksen omien kansallisten menettelyidensä päättymisestä ennen kuin Belgia antaa oman ilmoituksensa, tulee päätös voimaan Suomen osalta samalla hetkellä, kun se tulee kansainvälisesti voimaan eli toisin sanoen Belgian ilmoitusta seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. Jos taas Belgia antaa ilmoituksen omien kansallisten menettelyidensä päättymisestä ennen kuin Suomi ehtii antaa vastaavan ilmoituksen, tulee päätös Suomen osalta voimaan, Suomen ilmoitusta seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

4 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

Päätös viraston perustamisesta toteutettiin hyväksymällä yhteinen toiminta (2004/551/YUTP). Sen 26 artiklassa määrätään, että viraston tehtävien edellyttämistä erioikeuksista ja vapauksista sovitaan osallistuvien jäsenvaltioiden välillä. Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä yhteinen toiminta korvattiin asiasisällöltään vastaavalla neuvoston päätöksellä (2011/411/YUTP).

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä sisältävät valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet. Perustuslakivaliokunnan lausunnon PeVL 38/2000 vp mukaan perustuslaissa tarkoitettu

lainsäädännön ala kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat määräykset siitä riippumatta, ovatko ne ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annettujen säännösten kanssa. Valtiosopimuksen tai muun kansainvälisen velvoitteen määräys on luettava lainsäädännön alaan, 1) jos määräys koskee jonkin perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, 2) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla, 3) jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, 4) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä, 5) tai siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kansainvälisen velvoitteen määräys kuuluu näiden perusteiden mukaan lainsäädännön alaan siitä riippumatta, onko määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11,12, ja 45/2000 vp).

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan PeVL 38/2000 vp todennut, että kansainvälisen järjestön ja sen henkilöstön erioikeuksia ja vapauksia koskevat määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan ja vaativat siitä syystä eduskunnan hyväksymisen. Nyt eduskunnan hyväksyttäväksi esitettävä päätös sisältää useita tällaisia määräyksiä.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan PeVL 49/2001 vp todennut, että Euroopan unionin neuvostossa kokoontuneiden Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös Euroopan unionin turvallisuusalan tutkimuslaitokselle ja satelliittikeskukselle sekä niiden toimielimille ja henkilöstölle myönnettävistä erioikeuksista ja vapauksista on tehty Euroopan unionin tehtävien hoitamista varten ja se liittyy välittömästi neuvoston yhteisiin toimintoihin virastojen siirtämisestä Euroopan unionin piiriin.

Päätöksessä on valiokunnan mielestä kysymys unionin asioihin sisällöltään ja vaikutuksiltaan rinnastettavasta asiasta. Euroopan unionin toimielinrakenteen ulkopuolella tehdyn päätöksen hyväksymiseen ja voimaansaattamiseen sovelletaan eduskunnassa perustuslain 94 ja 95 §:n säännöksiä. Nyt käsiteltävänä oleva Euroopan puolustusviraston erioikeuspäätös vastaa hallituksen käsityksen

mukaan tarkoitukseltaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa tarkoitettua päätöstä.

Jäljempänä 1—3, 5—13 ja 15 artiklojen osalta viitataan perustuslakivaliokunnan lausuntoihin PeVL 11/2000 vp, PeVL 38/2000 vp ja PeVL 49/2001 vp.

Päätöksen 1 artiklassa määrätään lainkäytöllisestä koskemattomuudesta sekä vapautuksesta etsinnästä, takavarikosta, menettämisseuraamuksesta ja muista pakkotoimenpiteistä. Lainkäytöllinen koskemattomuus merkitsee viraston ja sen omaisuuden vapautusta osallistuvan maan kaikesta, lähinnä siviili- ja hallinto-oikeudellisesta tuomiovallasta. Omaisuuden vapautus pakkotoimista koskee erilaisia hallinnollisia ja prosessuaalisia pakkokeinoja ja turvaamistoimenpiteitä, joista Suomessa säädetään lailla ja määräykset kuuluvat siten lainsäädännön alaan.

Päätöksen 2 artiklassa määrätään arkistojen loukkaamattomuudesta. Myös nämä määräykset poikkeavat Suomen lainsäädännöstä muun muassa takavarikon sekä paikkaan kohdistuvan etsinnän osalta ja kuuluvat lainsäädännön alaan.

Päätöksen 3 artikla koskee vapautusta veroista ja maksuista. Perustuslain 81 §:n 1 momentin ja 121 §:n 3 momentin mukaan verovelvollisuuden perusteista säädetään lailla. Määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Päätöksen 4 artikla koskee virkakäyttöön tarkoitettujen puolustustarvikkeiden siirtojen vapauttamista maksuista ja kuluista lukuun ottamatta hallinnollisia maksuja. Maastavientilain 36 §:n mukaan maastavientilain mukaiset lupapäätökset, luotettavuustodistukset ja siihen mahdollisesti sisältyvä yhteisöturvallisuusselvitys sekä rekisteröityminen sekä kaksikäyttötuotteiden vientivalvonnasta annetun lain 3 §:n 2 momentissa mainittu vientilupa ovat valtion maksuperustelaisissa tarkoitettuja suoritteita. Artiklan määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Päätöksen 5 artikla koskee viestintäyhteyksiin liittyviä helpotuksia ja vapautuksia. Perustuslain 10 §:n 2 momentissa säädetään kirjeen, puhelun ja muun luottamuksellisen viestin salaisuuden loukkaamattomuudesta. Edelleen perustuslain 12 §:n 1 momentissa säädetään sananvapaudesta, johon sisältyy muun muassa oikeus ilmaista ja julkistaa viestejä kenenkään ennakolta estämättä. So-

pimusmääräykset koskevat näin ollen perusoikeuksien käyttämistä, mutta poikkeavat niiden rajoittamista koskevista säännöksistä.

Päätöksen 6 artikla koskee maahantuloa, maassa oleskelua ja maasta poistumista. Määräys liittyy perustuslain 9 §:n 4 momenttiin, jonka mukaan ulkomaalaisen oikeudesta tulla Suomeen ja oleskella maassa säädetään lailla. Määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Päätöksen 7 artikla koskee viraston henkilöstöön kuuluvien erioikeuksia ja vapauksia. Viraston henkilöstön lainkäytöllinen koskemattomuus kunkin jäsenvaltion alueella virantoimitukseen liittyvien toimien osalta merkitsee poikkeusta siviili-, rikos- ja hallinto-oikeudellisesta tuomiovallasta Suomen lainkäyttöpiirissä. Henkilöstön asiapapereiden ja asiakirjojen sekä muun virallisen aineiston loukkaamattomuutta koskevalla määräyksellä on merkitystä erityisesti perustuslain 10 §:n 2 momentissa säädettyyn kirjesalaisuuteen ja 12 §:n 1 momentissa säädettyyn sananvapauteen liittyen. Ulkomaalaisten osalta viraston henkilöstön, heidän puolisoitensa ja huollettavinaan olevien perheenjäsentensä maahanmuuttoon liittyvistä rajoituksista ja rekisteröintiä koskevista muodollisuuksista säädetään ulkomaalaislaissa. Viraston palveluksessa olevat henkilöt ovat vapautetut kansallisesta tuloverosta viraston maksamien palkkojen ja lisien osalta. Palkasta ja palkkiosta maksettavasta verosta säädetään tuloverolaissa. Näin ollen artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Päätöksen 8 artikla koskee vapauksien rajoituksia. Artiklassa määrätään, että lainkäytöllistä koskemattomuutta ei sovelleta silloin, kun on kyse artiklassa määriteltyjen henkilöiden aiheuttamasta vahingosta, joka on syntynyt liikenneonnettomuuden seurauksena. Määräys rajaa lainsäädännön alaan kuuluvien 7 artiklan määräysten soveltamisalaa ja kuuluu täten itsekin lainsäädännön alaan.

Kun päätöksen 7 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden vapauttavan virastojen henkilöstön tuloverotuksen osalta, määrätään päätöksen 9 artiklassa, että vähintään vuodeksi palvelukseen otetut henkilöt ovat verovelvollisia virastolle. Verovelvollisuus ei koske viraston palveluksessa aiemmin olleille, sopimuksella otetulle, henkilöstölle ja heidän huollettavinaan oleville henkilöille maksetta-

via erorahoja tai muita korvauksia tai lisää. Määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Päätöksen 10 artikla oikeuttaa viraston henkilöstön saamaan tietynlaisia turvatoimiin ja suojeluun liittyviä julkisia palveluja. Koska artiklassa on kysymys Suomen viranomaisille asetetuista tietyistä velvollisuuksista ja viraston henkilöstön oikeuksista, määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Päätöksen 11 artikla koskee vapauksista luopumista. Artikla sisältää toteavan määräyksen, että viraston sekä kaikkien erioikeuksista ja vapauksista nauttivien henkilöiden velvollisuutena on noudattaa jäsenvaltioiden lakeja ja asetuksia, pois lukien päätöksellä myönnetty erioikeudet ja vapaudet. Kun vapautukset koskevat erioikeuksia ja vapauksia, joista Suomessa on lailla säädettävä ja kun vapauksista luopuminen vaikuttaa yksilön oikeudelliseen asemaan ja koska artiklan 3 kohdassa tarkoitettu etsinnän ja takavarikon luottamuksellisuus kuuluu viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain soveltamisalaan, kuuluu määräys lainsäädännön alaan.

Päätöksen 12 artikla koskee riitojen ratkaisemista ja on luonteeltaan pakottava ja sitova. Artiklassa viitataan nimenomaisesti 7 artiklan 1 kohtaan, joka sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Koska riitojenratkaisumenettelyssä voi tulla Suomea sitovalla tavalla vahvistetuksi, miten tiettyä, lainsäädännön alaan kuuluvaa päätöksen määräystä on tulkittava, on riitojenratkaisulausekkeen katsottava kuuluvan lainsäädännön alaan. Tältä osin voidaan viitata perustuslakivaliokunnan lausuntoon PeVL 31/2001 vp.

Päätöksen 13 artikla koskee virastoon lähetyttä kansallisia asiantuntijoita. Tältä osin voidaan viitata artiklassa mainittujen 6 artiklan, 7 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan, 11 artiklan ja 12 artiklan edellä esitettyihin perusteluihin. Artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Päätöksen 15 artikla koskee arviointia. Artiklan määräykset mahdollistavat päätöksen määräysten muuttamisen ja voimassaolon päättämisen. Perustuslain 94 §:ssä säädetään kansainvälisten velvoitteiden ja niiden irtisanomisen hyväksymisestä. Määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Sekamuotoisen voimaansaattamislain 2 § koskee virastolle Suomessa myönnettävää oikeushenkilöllisyyttä ja oikeuskelpoisuutta. Suomessa oikeushenkilöllisyydestä ja siihen liittyvästä oikeustoimikelpoisuudesta ja oikeudellisesta toimintakyvystä säädetään lailla (PeVL 38/2000). Viraston oikeushenkilöllisyydestä säädetään neuvoston päätöksessä 2011/411/YUTP, jonka oikeusperustana on käytetty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 ja 45 artikloita. SEU-sopimuksen oikeusperustaan perustuvan neuvoston päätöksen suora sovellettavuus ei ole täysin selvää. Lissabonin sopimuksen hyväksymistä koskevassa hallituksen esityksessä (HE 23/2008 vp; s. 329/II) todetaan, että ”vaikka yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevat määräykset sijoitetaan EU-sopimukseen erilleen muuta ulkoista toimintaa ja sisäisiä politiikkoja koskevista määräyksistä, EU-sopimus ja EUT-sopimus muodostavat kokonaisuuden, joissa molemmilla sopimuksilla on sama oikeudellinen arvo. Yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan sovelletaan kuitenkin erityisiä sääntöjä ja menettelyjä, ja se säilyy siten luonteeltaan korostetun hallitustenvälisenä etenkin toimielinten toimivaltuuksien, päätöksentekomenettelyn ja käytävissä olevien säädöstyypien osalta. Unionin toiminnan yhteisöllistäminen koskee siten käytännössä lähinnä poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rikosoikeuden alalla, joissa siirrytään noudattamaan yhteisöoikeuden mukaisia periaatteista. Näihin kuuluvat säädöstyypien oikeusvaikutuksia koskevat periaatteet, mukaan luettuna välitön oikeusvaikutus.” Edellä olevan perusteella SEU-sopimukseen perustuvien neuvoston päätösten välitöntä oikeusvaikutusta (lukuun ottamatta tiettyjä päätöksiä, jotka kohdistuvat suoraan yksityisiin henkilöihin, kuten pakotepäätökset) ei siten voitane varmuudella pitää samanlaisina Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) oikeusperustoihin perustuvien päätösten kanssa. Virastoa koskevaa yhteistä toimintaa ei ole Suomessa pantu erikseen täytäntöön kansallisesti taikka käsitelty valtiotosopimuksen tavoin perustuslain 8 luvun mukaisesti. Ottaen huomioon, mitä edellä on sanottu toisaalta SEU-sopimuksen nojalla päätetyn toimen välittömästä oikeusvaiku-

tuksesta ja toisaalta tarpeesta säätää lailla oikeushenkilöllisyydestä ja oikeustoimikelpoisuudesta, tulee neuvoston päätöksen 2011/411/YUTP 6 artikla panna hallituksen käsityksen mukaan täytäntöön lailla.

Päätös ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tai 95 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla. Täten päätös voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä eduskunnassa äänen enemmistöllä ja ehdotus sen voimaansaattamislainsiksi voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että

eduskunta hyväksyisi Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnetystä erioikeuksista ja vapauksista neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 2004 tekemän päätöksen.

Koska päätös sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnettyistä erioikeuksista ja vapauksista neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien tekemän päätöksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja Euroopan puolustusvirastoa koskevan neuvoston päätöksen soveltamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnettyistä erioikeuksista ja vapauksista neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 2004 tekemän päätöksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

kumoamisesta annetun neuvoston päätöksen 2011/411/YUTP mukaisesti tehtäviensä suorittamisen ja tavoitteidensa saavuttamisen edellyttämä oikeushenkilöllisyys sekä laajin mahdollinen oikeuskelpoisuus Suomessa.

Virasto voi muun muassa hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä asianosaisena oikeudenkäynneissä. Virasto voi tehdä sopimuksia yksityisten ja julkisten yhteisöjen ja järjestöjen kanssa.

2 §

Euroopan puolustusvirastolla on Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä sekä yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP

3 §

Päätöksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä päivänä kuuta 2012

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

JUTTA URPILAINEN

Puolustusministeri *Carl Haglund*

Päätösteksti

NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN
JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN
EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,
tehty 10/11/2004,

Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilös-
töön kuuluville myönnettyistä
erioikeuksista ja vapauksista

NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN
EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOI-
DEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT

katsovat seuraavaa:

1) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä heinäkuu-
ta 2004 yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP
Euroopan puolustusviraston, jäljempänä 'vi-
rasto', perustamisesta.

2) Tälle Euroopan unionin virastolle ja sen
henkilöstöön kuuluville olisi, yksinomaan vi-
raston ja Euroopan unionin etua varten,
myönnettävä tarpeelliset erioikeudet, vapau-
det ja helpotukset, jotta se voisi aloittaa toi-
mintansa,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

*Lainkäyttölinen koskemattomuus ja vapautus
etsinnästä, takavarikosta, menettämisseu-
raamuksesta ja muista pakkotoimenpiteistä*

Viraston tilat ja rakennukset ovat loukkaa-
mattomia. Niihin ei saa kohdistaa etsintää, ta-
kavarikkoa, menettämisseuraamusta tai pak-
kolunastusta. Viraston omaisuus ja varat eivät
voi olla minkään hallinnollisen tai oikeudelli-
sen pakkotoimenpiteen kohteena.

2 artikla

Arkistojen loukkaamattomuus

Viraston arkistot ovat loukkaamattomia.

DECISION OF THE REPRESENTATIVES
OF THE GOVERNMENTS OF THE
MEMBER STATES, MEETING WITHIN
THE COUNCIL,

OF 10/11/2004 ON THE PRIVILEGES
AND IMMUNITIES GRANTED TO THE
EUROPEAN DEFENCE AGENCY AND
TO ITS STAFF MEMBERS

The Representatives of the Governments of
the Member States of the European Union,
meeting within the Council,

Whereas:

(1) On 12 July 2004, the Council adopted
Joint Action 2004/551/CFSP on the estab-
lishment of the European Defence Agency
(hereafter referred to as "Agency").

(2) In order to allow the Agency to start
functioning, this Agency of the European
Union and its staff members should be grant-
ed, solely in the interest of the Agency and of
the European Union, the privileges, immuni-
ties and facilities necessary for this purpose,
Have decided as follows:

Article 1

*Immunity from legal process and immunity
from search, seizure, requisition, confisca-
tion or any other form of constraint*

The premises and buildings of the Agency
shall be inviolable. They shall be exempt
from search, requisition, confiscation or ex-
propriation. The property and assets of the
Agency shall not be subject to any adminis-
trative or legal measure of constraint.

Article 2

Inviolability of archives

The archives of the Agency shall be invio-
lable.

3 artikla

Vapautus veroista ja maksuista

1. Virasto, sen varat, tulot ja muu omaisuus ovat vapautetut kaikista välittömistä veroista.

2. Jäsenvaltioiden hallitusten on toteutettava aina kun se on mahdollista aiheelliset toimenpiteet hyvittääkseen tai maksaakseen takaisin irtaimen tai kiinteän omaisuuden tai palvelujen hintaan sisältyvät välilliset verot ja myyntiverot, kun virasto suorittaa virkakäyttöön toimintaansa ja tehtäviään varten tarvittavia huomattavia hankintoja, joiden hintaan sisältyy tällaisia veroja. Näiden määräysten soveltaminen ei kuitenkaan saa johtaa kilpailun vääristymiseen yhteisössä.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti välillisistä veroista ja myyntiveroista vapautettuja hankintoja saa myydä tai muulla tavoin luovuttaa vain vapautuksen myöntäneen jäsenvaltion kanssa sovituin ehdoin.

4. Vapautus ei koske sellaisia veroja ja maksuja, jotka ovat korvausta yleishyödyllisistä palveluista.

4 artikla

Viraston virkakäyttöön tarkoitettujen puolustustarvikkeiden siirto

Siirrettäessä viraston virkakäyttöön sen toimintaa ja tehtäviä varten tarkoitettuja puolustustarvikkeita jäsenvaltioiden välillä

- virasto on vapautettu jäsenvaltioiden määräämistä maksuista ja kuluista lukuun ottamatta hallinnollisia maksuja;

- jäsenvaltioiden on pyrittävä mahdollisuuksiensa mukaan sekä lakiansa ja asetustensa mukaisesti helpottamaan tällaisia siirtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita koskevia kansainvälisestä oikeudesta johtuvia velvoitteita.

Article 3

Exemption from taxes and duties

1. The Agency, its assets, revenues and other property, shall be exempt from all direct taxes.

2. The governments of the Member States shall take, wherever possible, appropriate measures to remit or refund the amount of indirect taxes or sales taxes included in the price of movable or immovable property and of services, where the Agency makes, for its official use to fulfil its mission, functions and tasks, substantial purchases, the price of which includes taxes of this kind. These provisions shall not be applied, however, so as to have the effect of distorting competition within the Community.

3. Purchases exempt from indirect taxes or sales taxes pursuant to paragraph 2 shall not be sold or otherwise disposed of except under conditions agreed upon with the Member State that granted the exemption.

4. No exemption shall be granted in respect of taxes and duties which constitute charges for public utility services.

Article 4

Transfer of defence goods for the official use of the Agency

In respect of the transfer between Member States of defence goods intended for the official use of the Agency to fulfil its mission, functions and tasks

- the Agency shall be exempt from payments and charges imposed by Member States except administration fees,

- Member States shall endeavour to facilitate such transfer, to the extent possible and in accordance with their laws and regulations, without prejudice to their obligations arising from international law.

5 artikla

Viestintäyhteyksiin liittyvät helpotukset ja vapaudet

Jäsenvaltiot sallivat viraston pitää ilman lupaa vapaasti ja ilman lupaa alueillaan sen kaikkeen viralliseen toimintaan liittyviä yhteyksiä ja turvaavat sen oikeuden tähän. Virastolla on oikeus käyttää koodeja sekä lähettää ja vastaanottaa virallista kirjeenvaihtoa ja muita virallisia viestejä kuriirin välityksellä tai sinetöidyissä säkeissä, mitä koskevat samat erioikeudet ja vapaudet kuin diplomaattikuriireja ja -säkkejä.

6 artikla

Maahantulo, maassa oleskelu ja maasta poistuminen

Jäsenvaltiot helpottavat tarvittaessa 7 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden virallisessa tarkoituksessa tapahtuvaa maahantuloa, maassa oleskelua ja maasta poistumista. On kuitenkin esitettävä näyttöä sen toteamiseksi, että tämän artiklan mukaista kohtelua vaativat henkilöt kuuluvat 7 artiklassa määriteltyihin ryhmiin.

7 artikla

Viraston henkilöstöön kuuluvien erioikeudet ja vapaudet

1. Viraston sopimuksella palvelukseen otamilla henkilöillä on kunkin jäsenvaltion alueella heidän kansallisuudestaan riippumatta seuraavat vapaudet:

a) lainkäyttöllinen koskemattomuus heidän virantoimituksessaan esittämiensä suullisten tai kirjallisten lausumien ja virantoimitukseen liittyvien toimien osalta; heillä on edelleen tämä koskemattomuus, vaikka he eivät enää kuuluisi viraston henkilöstöön;

b) heidän virallisten asiapapereidensa ja asiakirjojensa sekä muun virallisen aineiston loukkaamattomuus;

c) maahanmuuttoa koskevat rajoitukset tai ulkomaalaisten rekisteröintiä koskevat muodollisuudet eivät koske heitä, heidän

Article 5

Facilities and immunities in respect of communication

Member States shall allow the Agency to communicate freely within their territories and without a need for permission, for all official purposes, and shall protect its right to do so. The Agency shall have the right to use codes and to dispatch and receive official correspondence and other official communications by courier or in sealed bags which shall be subject to the same privileges and immunities as diplomatic couriers and bags.

Article 6

Entry, stay and departure

Member States shall facilitate, if necessary, the entry, stay and departure of the persons referred to in Article 7 for purposes of official business. However, evidence must be given to establish that persons claiming the treatment provided for in this Article come within the classes described in Article 7.

Article 7

Privileges and immunities of staff members of the Agency

1. In the territory of each Member State and whatever their nationality, staff engaged under contract by the Agency shall enjoy the following immunities:

(a) immunity from legal proceedings of any kind in respect of words spoken or written, and of acts performed by them in the exercise of their official functions; they shall continue to enjoy this immunity even if they may have ceased to be staff members of the Agency;

(b) inviolability of all their official papers, documents and other official materials;

(c) together with their spouses and dependent members of their families, not be subject to immigration restrictions or to formalities

puolisoitaan eikä heidän huollettavanaan olevia perheenjäseniä.

2. Viraston sopimuksella palvelukseensa ottamat henkilöt, joiden palkkoihin ja lisiin sovelletaan 9 artiklan mukaista virastolle perittävää veroa, vapautetaan kansallisesta tuloverosta viraston maksamien palkkojen ja lisien osalta. Nämä palkat ja lisät voidaan kuitenkin ottaa huomioon määrättäessä muista lähteistä saatavasta tulosta perittävän veron määrää. Tätä kohtaa ei sovelleta viraston palvelukseen sopimuksella otetuille, sen palveluksessa aiemmin olleille henkilöille ja heidän huollettavanaan oleville henkilöille maksettaviin erorahoihin tai muihin korvauksiin tai lisiin.

8 artikla

Vapauksien rajoitukset

Edellä 7 artiklassa tarkoitetuille henkilöille myönnetty koskemattomuus ei ulotu kolmannen osapuolen kanteeseen, joka koskee tällaisen henkilön aiheuttamasta liikenneonnettomuudesta syntynyttä vahinkoa, mukaan lukien henkilövahinko tai kuolema.

9 artikla

Verotus

1. Viraston vähintään vuodeksi sopimuksella palvelukseensa ottamat, sen henkilöstöön kuuluvat ovat velvollisia maksamaan veroa virastolle sen maksamista palkoista ja lisistä, jollei viraston henkilöstösäännöissä esitetyistä edellytyksistä muuta johdu ja niissä määrättyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioille ilmoitetaan vuosittain tässä artiklassa tarkoitettujen, viraston sopimuksella palvelukseensa ottamien henkilöiden ja kaikkien muiden viraston kanssa työsopimuksen tehneiden henkilöiden nimet ja osoitteet. Virasto antaa kullekin henkilöstöön kuuluvalle vuosittain todistuksen, josta ilmenevät viraston asianomaiselta vuodelta maksaman palkan ja muiden korvausten kokonaismäärä netto- ja bruttomääräisinä, mukaan lukien maksujen erittely ja laatu sekä ennakonpidätykset.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta viraston palve-

for the registration of aliens.

2. Staff engaged under contract by the Agency whose salaries and allowances are subject to tax for the benefit of the Agency pursuant to Article 9 shall be exempt from national income tax on salaries and allowances paid by the Agency. However, such salaries and allowances may be taken into account when assessing the amount of tax payable on income from other sources. This paragraph does not apply to severance grants or other indemnities or allowances paid to former staff engaged under contract by the Agency and their dependants.

Article 8

Exclusions from immunities

The immunity granted to persons mentioned in Article 7 shall not extend to civil action by a third party for damages arising from a traffic accident, death or personal injury caused by the said persons.

Article 9

Taxation

1. Subject to the conditions and following the procedures laid down in the Staff Regulations of the Agency, staff engaged under contract by the Agency employed for a minimum period of one year shall be subject to taxation for the benefit of the Agency on the salaries and allowances paid by the Agency.

2. Every year the names and addresses of staff engaged under contract by the Agency referred to in this Article and of any other person who has concluded a contract of employment with the said Agency shall be communicated to the Member States. The Agency shall issue each staff member with a yearly statement indicating the total gross and net amounts of any remuneration paid by the Agency for the year in question, including the details and nature of payments and amounts withheld at source.

3. This Article does not apply to severance

lukseen sopimuksella otetuille, sen palveluksessa aiemmin olleille henkilöille ja heidän huollettavanaan oleville henkilöille maksettaviin erorahoihin tai muihin korvauksiin tai liisiin.

grants and other indemnities or allowances paid to former staff engaged under contract by the Agency and their dependants.

10 artikla

Article 10

*Henkilöstön suojelu**Protection of staff*

Jäsenvaltioiden on viraston toimitusjohtajan pyynnöstä toteutettava kaikki turvallisuuden ja suojelun varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet niiden tässä päätöksessä tarkoitettujen henkilöiden osalta, joiden turvallisuus vaarantuu heidän virastossa työskentelynsä vuoksi.

The Member States shall, if so requested by the Chief Executive of the Agency, take all necessary steps to ensure the safety and protection of the persons referred to in this Decision whose security is threatened by the fact of their employment at the Agency.

11 artikla

Article 11

*Vapauksista luopuminen**Waiver of immunities*

1. Tämän päätöksen mukaiset erioikeudet ja vapaudet myönnetään viraston ja Euroopan unionin edun vuoksi eikä kyseisten henkilöiden henkilökohtaiseksi hyödyksi. Viraston ja kaikkien näistä erioikeuksista ja vapauksista nauttivien henkilöiden velvollisuutena on kaikilta muilta osin noudattaa jäsenvaltioiden lakeja ja asetuksia.

1. The privileges and immunities granted under this Decision shall be extended in the interests of the Agency and the European Union, and not for the benefit of the persons concerned. It is the duty of the Agency and all persons enjoying such privileges and immunities to observe in all other respects the laws and regulations of the Member States.

2. Viraston johtajan, ja jos jäsenvaltio on lähettänyt virastoon kansallisia asiantuntijoita, myös kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai oikeudenkäyttöviranomaisen pyynnöstä luovuttava viraston, sen toimitusjohtajan ja muiden henkilökuntaan kuuluvien 7 artiklan mukaisista vapauksista, jos ne estäisivät oikeuden toteutumisen ja jos niistä luopuminen ei vahingoita viraston etua.

2. Upon request by a competent authority or a judicial body in a Member State, the Head of the Agency, and in the case of national experts seconded to the Agency by Member States also the competent authority of that Member State, shall be required to waive the immunity enjoyed by the Agency, its Chief Executive and other staff members pursuant to Article 7, where such immunity would impede the course of justice and where he may do so without prejudice to the interests of the Agency.

Jos vapauksista luopumisesta aiheutuu riita, eikä toimivaltaisen viranomaisen tai oikeudenkäyttöviranomaisen kanssa käydyissä neuvotteluissa päästä molempia osapuolia tyydyttävään tulokseen, asia ratkaistaan 12 artiklan mukaisesti.

If a dispute arises regarding such waiver and consultations with the competent authority or judicial body do not lead to a mutually satisfactory solution, the matter shall be settled in accordance with Article 12.

3. Jos viraston vapauksista on luovuttu, jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten määräämät etsinnät ja takavarikot suoritetaan luotamuksellisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti joko viraston toimitusjohtajan tai hänen

3. If the immunity of the Agency has been waived, any searches and seizures ordered by the Member States' judicial authorities shall be carried out in the presence of either the Chief Executive of the Agency or a person

valtuuttamansa henkilön läsnä ollessa.

4. Virasto toimii aina yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen asianmukaista oikeudenhoitoa ja toteuttaa toimenpiteitä tämän päätöksen nojalla myönnettyjen erioikeuksien ja vapauksien väärinkäytön estämiseksi.

5. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen tai oikeudenkäyttöviranomaislainen katsoo, että tämän päätöksen nojalla myönnettyä erioikeutta tai vapautta on käytetty väärin ja esittää virastolle vapaudesta luopumista koskevan pyynnön, viraston ja toimivaltaisen viranomaislainen tai oikeudenkäyttöviranomaislainen on neuvoteltava keskenään todetakseen, onko väärinkäyttö tapahtunut. Luopumista koskeva päätös tehdään 2 kohdan mukaisesti. Jos neuvotteluissa ei päästä molempia osapuolia tyydyttävään tulokseen, asia ratkaistaan 12 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

12 artikla

Riitojen ratkaiseminen

Neuvosto tutkii ratkaisuun pääsemiseksi riidat, jotka koskevat kieltäytymistä viraston tai virallisen tehtävänsä perusteella 7 artiklan 1 kohdan mukaisista vapauksista nauttivan henkilöstöön kuuluvan vapaudesta luopumista tai vapauden väärinkäyttöä.

13 artikla

Virastoon lähetettyjä kansallisia asiantuntijoita koskevat määräykset

Edellä 6 artiklaa, 7 artiklan 1 kohtaa, 8 artiklaa, 11 artiklaa ja 12 artiklaa sovelletaan myös viraston perustamisesta hyväksytyyn yhteisen toiminnan 11 artiklan 3.2 kohdan mukaisesti virastoon lähetettyihin kansallisiin asiantuntijoihin.

delegated by him, in compliance with the rules of confidentiality.

4. The Agency shall cooperate at all times with the competent authorities of the Member States in order to facilitate the smooth administration of justice and shall take action to prevent any abuse of the privileges and immunities granted under this Decision.

5. Should a competent authority or a judicial body in a Member State consider that an abuse of a privilege or immunity, conferred by this Decision, has occurred and submits a request to the Agency for waiving immunity, consultations shall take place between the Agency and the competent authority or judicial body to determine whether such abuse has occurred. The decision to waive shall be taken in accordance with paragraph 2. If consultations fail to achieve a result satisfactory to both parties, the matter shall be settled in accordance with the procedure laid down in Article 12.

Article 12

Settlement of disputes

Disputes concerning a refusal to waive immunity or concerning an abuse of immunity for the Agency or for a person who, by reason of his official position, enjoys immunity pursuant to Article 7(1) shall be examined by the Council with a view to reaching a settlement.

Article 13

Provisions applicable to national experts seconded to the Agency

The provisions of Article 6, Article 7(1), Article 8, Article 11 and Article 12 shall also be applicable to national experts seconded to the Agency pursuant to Article 11(3.2) of the Joint Action establishing the Agency.

14 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa

Virasto toimii yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän päätöksen soveltamiseksi.

15 artikla

Arviointi

Neuvostossa kokoontuvien jäsenvaltioiden hallitusten edustajat tarvittaessa arvioivat ja muuttavat näitä määräyksiä tai tekevät päätöksen niiden voimassaolon päättämisestä kahden vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta tai Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen tullessa voimaan riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi.

16 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Tätä päätöstä sovelletaan ainoastaan jäsenvaltioiden emämaan alueella.
2. Jäsenvaltio voi ilmoittaa Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille, että tätä päätöstä sovelletaan myös muihin alueisiin, joiden kansainvälisistä suhteista kyseinen jäsenvaltio vastaa.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona kymmenen jäsenvaltiota ja jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka on, ovat ilmoittaneet neuvoston pääsihteeristölle, että tämän päätöksen täytäntöönpanoon tarvittavat, niiden kansallisen oikeusjärjestyksen mukaiset menettelyt on saatettu päätökseen niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat tehneet tällaisen ilmoituksen. Tätä päätöstä sovelletaan näissä jäsenvaltioissa siitä päivästä, jona se tehdään, sanotun kuitenkin rajoitta-

Article 14

Cooperation with Member States' authorities

The Agency shall, for the purpose of applying this Decision, cooperate with the competent authorities of the Member States.

Article 15

Evaluation

Within two years after the entry into force of this Decision or upon the entry into force of the Treaty establishing a Constitution for Europe, whichever is the earlier, the Representatives of the Governments of the Member States meeting within the Council shall evaluate and amend the provisions of this Decision or take a decision on its expiration, as appropriate.

Article 16

Territorial application

1. This Decision shall apply only to the metropolitan territory of the Member States.
2. Any Member State may notify the Secretary-General of the Council of the European Union that this Decision shall also apply to other territories for whose international relations it is responsible.

Article 17

Entry into force

This Decision shall enter into force on the first day of the second month after ten Member States, as well as the Member State hosting the Agency, have notified the General Secretariat of the Council that the procedures required for the implementation of this Decision in their national legal orders have been completed, in respect of those Member States having made such a notification. Without prejudice to national law, this Decision shall be implemented in those Member States as of the date of its adoption.

matta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

Tämä päätös tulee voimaan kussakin muussa jäsenvaltiossa sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona neuvoston pääsihteeristölle on ilmoitettu, että tämän päätöksen täytäntöönpanoon tarvittavat, sen kansallisten oikeusjärjestysten mukaiset menettelyt on saatettu päätökseen.

This Decision shall enter into force in respect of each other Member State on the first day of the second month after notification to the General Secretariat of the Council that the procedures required for its implementation in its national legal order have been completed.

18 artikla

Article 18

Julkaiseminen

Publication

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

EUVL L 245, 17.7.2004, s. 17

This Decision shall be published in the Official Journal of the European Union.

1 OJ L 245, 17.7.2004, p. 17.

Hecho en Bruselas, el diez de noviembre del dos mil cuatro.

Hecho en Bruselas, el diez de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne desátého listopadu dva tisíce čtyři.

V Bruselu dne desátého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den tiende november to tusind og fire.

Udfærdiget i Bruxelles den tiende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am zehnten November zweitausendundvier.

Geschehen zu Brüssel am zehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu kümnendal päeval Brüsselis.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu kümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the tenth day November in the year two thousand and four.

Done at Brussels on the tenth day November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le dix novembre deux mille quatre.

Fait à Bruxelles, le dix novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì dieci novembre due-milaquattro.

Fatto a Bruxelles, addì dieci novembre due-milaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada desmitajā novembrī.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio dešimtą dieną Briuselyje.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio dešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüssszelben, a kétezer-negyedik év november havának tizedik napján.

Kelt Brüssszelben, a kétezer-negyedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Brussel fl-ghaxar jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de tiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego listopada roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em dez de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli desiateho novembra dvetisícštyri.

V Bruslju, desetega novembra leta dva tisoč štiri

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tionde november tjugohundrafyra.

Magħmul fi Brussel fl-ghaxar jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de tiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego listopada roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em dez de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli desiateho novembra dvetisícštyri.

V Bruslju, desetega novembra leta dva tisoč štiri

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tionde november tjugohundrafyra.